

VI. Страбонъ.

Страбонъ отъ Амасия на Понта живѣлъ приблизително отъ 63 г. пр. Хр. до 19 г. сл. Хр. и написалъ География (Γεωγραφικά) въ 17 книги; отъ тѣхъ кн. 1 и 2 ни поднасятъ тогавашната физическо-математическа география, кн. 3—10 — географията на Европа, кн. 11—16 — тая на Азия, и кн. 17 — оная на Африка. Той пжтувалъ малко, затова зависи главно отъ изворитѣ си: Артемидоръ отъ Ефесъ, Ератостень, граматика Аполодоръ и др. Страбонъ умѣе да описва нагледно, дава и много цѣнни исторически свѣдѣния.

Нашиятъ прѣводъ е съкъменъ по текста на *C. Müller* и *F. Dübner*, *Strabonis Geographica*, Paris 1853. —

1. Географското положение на гетитъ и мизитъ.

Кн. VII гл. 3. (стр. 294).

1. Южната часть на Германия отвждъ Албисъ¹⁾ покрай тая рѣка е заета и до сега отъ свевитѣ; задъ тѣхъ непосредствено слѣдва областъта на гетитѣ, която, отначало тѣсна, се простира съ южната си часть покрай Истъръ²⁾, а съ сѣверната си часть — покрай подножията на Херкинската гора³⁾, обхващайки дори и една часть отъ тамкашнитѣ планини; послѣ тя се простира къмъ сѣверъ до тирегетитѣ⁴⁾; точнитѣ ѝ граници обаче не можемъ да опишемъ. Понеже тия мѣста сж били непознати, удостоени сж съ внимание писателитѣ, които сж разказвали басни за Рипейскитѣ планини⁵⁾ и хиперборейцитѣ⁶⁾, а сщо и лѣж-

1) Елба.

2) Дунавъ.

3) Планинитѣ отъ изворитѣ на Дунава до Карпатитѣ; въ врѣме на Цезара Херкинската гора била граница между германци и келти.

4) *Тиреуѣтаи*: трако-скитски народъ по р. Днѣстъръ.

5) *Рипаѣа брѣ*: баснословни планини далечъ на сѣверъ, южна граница на хиперборейцитѣ.

6) *Υπερβόρειοι*: споредъ старото грѣцко схващане „блаженитѣ богове надъ планината“; по-послѣ се обръщатъ въ твърдѣ щастливъ и чистъ народъ; ср. по-горѣ стр. 1 сл.